

MANIFEST UNITARI 25N

Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones 2022

Avui, 25 de novembre, ens convoquem per commemorar el Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones. Les violències contra les dones persisteixen a les nostres societats, alimentades pel sistema patriarcal amb un objectiu molt clar: el de voler controlar i sotmetre a les dones, per mantenir-les en una posició de desigualtat.

La violència masclista té moltes formes i l'impacte en les vides de les dones depèn, en gran mesura, de la garantia d'accés a drets bàsics per a la seva reparació.

El rebuig social contra les violències masclistes creix dia rere dia amb la implicació creixent de la ciutadania, de la societat civil i de les institucions. Però cal continuar treballant plegades per visibilitzar totes les formes de violència i les seves arrels, per prevenir-les i per donar-los una resposta adequada quan es produeixen. Així mateix, cal treballar per transformar la societat i acabar amb les desigualtats estructurals i la violència patriarcal. És per això que el camí per erradicar les violències contra les dones no es limita a la commemoració d'aquesta diada, sinó que la tasca i el compromís han de ser constants. La lluita per una vida lliure de violències masclistes és cada dia.

Cal continuar enfortint el compromís comú per eradicar totes les formes de violència. Les que es produeixen en l'àmbit de la parella, i que durant molts anys s'han considerat un problema privat o s'han emmascarat anomenant-les "crims passionals". I aquí s'inclou també la violència vicària, exercida contra els fills i filles de les dones a les que l'agressor vol fer mal. Però també aquelles que es produeixen en l'àmbit social o comunitari, tradicionalment menys visibilitzades, com ara l'assetjament sexual o per raó de sexe, els matrimonis forçats, la mutilació genital femenina, els anomenats "crims d'honor" o el tràfic de nenes, nens i dones amb finalitat d'explotació sexual. Darrerament, s'hi han incorporat noves formes. Com ara la violència digital, conformada per tots els actes de violència masclista i misògina en línia, comesos, instigats, agreujats o amplificats a través de les noves tecnologies.

De totes les formes de violència masclista, les violències sexuals són les més prevalents, les més invisibilitzades i les més naturalitzades. Tot això fa de les violències sexuals un component central del patriarcat. No tenen a veure amb el sexe sinó amb el poder. El poder de cosificar, d'humiliar, de dominar, de disciplinar, de generar por i de restringir la llibertat de les nenes, les adolescents i les dones. El poder de crear l'expectativa social que els homes han de prendre la iniciativa en el sexe i no aturar-se fins rebre una negativa directa. Fins i tot el poder d'ignorar una negativa o de traspasar els límits amb la insistència.

El moviment feminista d'arreu del món s'han rebel·lat contra aquest poder patriarcal, ha assenyalat les causes i les conseqüències de les violències sexuals i n'ha identificat les diverses expressions en tots els àmbits en què ocorren (familiar, de la parella, social o comunitari, laboral, educatiu, digital o polític). També ha denunciat la cultura de la violació que normalitza i accepta la violència sexual envers les dones i ha generat una onada de sororitat per reconèixer la veu de les dones que denuncien i per acompanyar-les.

Finalment, no podem oblidar que les guerres i altres violències estructurals com ara les situacions de conflicte o violència armada, afecten de manera específica a milions de dones al món, així com al seu entorn més immediat, a les seves filles i fills, als seus essers estimats. També, la violència exercida contra les dones per règims integristes i reaccionaris com ara el règim talibà i el règim teocràtic de l'Iran, contra els quals les dones estan alçant les seves veus i liderant protestes, tot reivindicant els seus drets humans més bàsics i una vida en llibertat. Des d'aquí ens solidaritzem amb elles i clamem per un posicionament més fort i sostingut contra aquesta vulneració dels drets de les dones, per part dels nostres governs i de la societat occidental en el seu conjunt. Igualment, volem posar de manifest la situació de tantes i tantes dones que viuen sota l'opressió d'altres règims dictatorials, sobre les quals ni tan sols sabem en quina situació es troba la seva lluita, perquè elles són les grans ignorades.

En uns temps incerts, on es comença a albirar una nova crisi econòmica, no podem perdre de vista que l'agudització de la feminització de la pobresa pot donar, encara més, a situacions d'abús i coacció contra les dones.

Avui no és un dia per celebrar, sinó per reivindicar i per conscienciar. És un dia per visibilitzar l'existència i pervivència d'aquestes violències, moltes vegades naturalitzades, instigades per un patriarcat que s'adapta als nous temps i reacciona de manera ferotge davant l'avenç de la lluita feminista. Un sistema d'opressió contra les dones que encara estructura les nostres vides i les nostres societats i al que cada dia cal desemmascarar. Us demanem a totes i a tots que continueu en aquesta lluita, que us hi sumeu si encara no ho heu fet.

És necessari també denunciar la violència masclista contra totes les dones que es dediquen a la política i en concret volem fer esment als atacs masclistes fets per l'extrema dreta en seu parlamentària.

Volem, per últim, reconèixer a totes les dones, les dones assassinades i les dones supervivents, i dir-los que no estan soles.

Per una vida lliures de violències masclistes! Vives ens volem!

Santa Coloma de Gramenet, novembre de 2022